

پښتانه مبهری داود و مهسیح

زه بوره کان ۱ و ۲

له چوار وانه ی رابردووماندا سهرنجی چیرۆکی پښتانه مبهری داودمان داوه. بینیمان چۆن داود شوان بوو، شمشال لیدهر و گزرائی پښتی نووسهر و قوتابی وشه ی خودا، پالوان له جهنگ و پاشای ئیسرائیل، و پښتانه مبهری خودا. له وانه ی رابردووماندا، بینیمان که داود ههروه ها گوناها بار بوو، که و شتیکی کرد که زور خودای تورپه کرد. به لام ههروه ها بینیمان چۆن خودا له گوناهاه کانی داود خوش بوو، له بر نه وه ی داود به راستی و پر به دل له گوناهاه کانی په شیمان بووه وه و باوه ری به به لینه که ی خودا هیتا سه باره ت به رزگاری دهره که ی که ده هاته جیهان و سزای گوناهاه کانی خه لکی هه موو جیهان ده کیشی.

ئیسنا پلانمان وایه به وردی سهرنجی نه و سپاره قه شه نکه بدهین که له ناوه ندی نووسراوه پیرۆزه کاندای دوزاوه ته وه. ناوی نه م سپاره یه ده زانی؟ به لی، زه بوره کانه. سپاره ی زه بوره کان پیک هاتوه له سه د و په نجا به ش یا خود گزرائی پښتی. له ماوه ی سه دان سالدا، خودا چهن پښتانه مبهریکی به کار هیتا بو نووسینی زه بوره کان، له وانه موسا و سلیمان و ناساف و کوره کانی قوره ح. به لام داود زورترین به شی نووسیوه له زه بوره کان له هه موو پښتانه مبهران. ئیسنا ده مانه وی خومان نومی یه که م دوو گزرائی پښتی بکهین له زه بوره کان.

یه که م گزرائی پښتی نه و دوو خه لکه مان پی نشان ده دات که له جیهان: نه وانه ی له پښتانه راستو دوستی ده پښتی، نه وانه ی له پښتانه ناراستو دوستی ده پښتی. له یه که م زه بوره کان نووسراوه: (زه بوره کان ۱) ^۱ خۆزگه ده خوازی به وه که سه ی به پی پووی پښتی به دکاران ناروات و له پښتانه گوناهاکاران رانواه ستیت و له نیشته گی گالته جارپان دانانیشیت. ^۲ به لکو تاره زووی نه و له فیپرکردنی په روه رده گاره، شه و پښتی له فیپرکردنی ورد ده بیته وه. ^۳ وهک دارپک وایه که له ده م جوگه ی نه و پوویت و له وه زری خوی دا به ره هم بدات و گه لکانی هه رگیز وشک نه بن، له هه ر شتیکی که ده ی کات سهرکه وتوو ده بیته. ^۴ بیگومان به دکاران وانین، به لکو وهک کایه ن که با په رش و بلاوی ده کاته وه. ^۵ بویه به دکاران له دادوه ری ناوه ستن، گوناهاکارانیش له کۆری راستو دوستان. ^۶ چونکه په روه رده گار پښتانه راستو دوستان چاودپری ده کات، به لام پښتانه گزرائی به دکاران له ناوه ده چیت.

لیره دا پښتانه نه و که سانه ده بینین که به ره که ت کراون و پښتانه نه و که سانه ی که له ناو ده چن. هه موو که س ده یه وی به ره که تدار بکریته. که س نایه ویته له ناو بچی. خودا ده یه وی هه موو که س به ره که تدار بکریته. به لام ده بیته له و پښتانه به ره که ت کردنه بیته که خودا دایناوه. نه و پښتانه به ره که ت کردنه چییه؟ نه و یه که م گزرائی زه بوره کان به دوو بیروکه کورتی ده کاته وه. یه که م: به دوی نه و که سانه مه که وه که گالته به وشه ی خودا ده که ون. دووه م: به ووردی سهرنجی وشه ی خودا بده به مه به ستی تیگه پشتن لیی و باوه پ هیتان پیی و وه رگرتنی پښتانه رزگار بوون که خودا دایمه زانندوه.

نه گه ر باوه پ بینی و شوینی پښتانه راستو دوستی خودا بکه وی، نووسراوی پیرۆز ده فرموی که تو (وهک دارپک وایه که له ده م جوگه ی نه و پوویت) زیانت له خودی خودا داده مززی، و (له وه زری خویدا به ره هم بدات) وهک خوشه ویستی و دل خوشی و ناشتی. به لام نه گه ر شوینی پښتانه راستو دوستی خودا نه که وی، نه و له ناو ده چی وهک (وهک کایه ن که با په رش و بلاوی ده کاته وه).

ئیسناش با بچینه گزرائی پښتی دووه م له زه بوره کان. له م به شه دا، خودا ئیلهامی دا به داود که دهریاری رزگاری دهره که بنوسی، نه وه ی ده هاته جیهانه وه. با به وردی بخوینین له و په یامی خودا فرموویته ی له پښتانه داودی پښتانه مبهریه وه. نووسراوی پیرۆز ده فرموی: (زه بوره کان ۲) ^۱ بۆچی نه ته وه کان وروژاون و گه لان پیلان ده گیرین له شتی پووج؟ ^۲ پاشایانی زهوی خویان رپک خستوه، سهرۆکه کانین پیکه وه کۆبوونه وه دزی په روه رده گار و مه سیحه که ی و ده لین: ^۳ (با کۆته کانین بشکینین و زنجیره کانین له

خۆمان فری بدهین. ^۴ ټه وهی له ئاسمان دانیشتووه پېده که نیت، په روهردگار گالته یان پېده کات. ^۵ ئینجا به توو پری خوی بویان قسه ده کات، به قینی خوی ده یان تو قینیت: ^۶ (من پاشای خوم له سهر سییون داناوه، له سهر کیوی پیروزی خوم). ^۷ من فهرمانی په روهردگارتان پی پاده گه ینم: پیی وتم: (تو کوپی منی، من ئه مرپو بوومه باوکت. ^۸ داوام لی بکه، نه ته وه کان ده که م به میرات، ئه و پهری زهوی ده که م به مولکی تو. ^۹ به گو پایکی ئاسنین ده یان شکی نیت و وهک گوزه یه کی گلین وردوخاشیان ده که یت). ^{۱۰} بویه، ئه ی پاشایان، ژیر بن، سه رو که کانی زهوی، ئاگادار بن. ^{۱۱} به ترسه وه په روهردگار بپهرستن، به له رزه وه دلخوش بن. ^{۱۲} کو په که ماچ بکه ن، نه وهک توو پره بییت و له رېگای خوتان بفهوتین، چونکه توو پره یی ئه و زوو دیته جو ش خوزگه ده خوازری به هه موو ئه وانه ی په نا ده به نه بهر ئه و.

تیده گه ی له وهی په روهردگار خودا رایگه یان له به شی دووه می زه بووره کان؟ زور زور گرنگه ! له م گورانی پو حیه، خودا سی ناوی سه رنج پاکیشی پرگاری ده ره که ی پیمان ناسان، ئه و پرگاری ده ره ی ده هاته جیهان بو ئه وهی نه وهی ئادم پرگار بکات. گویت له و سی ناوه بوو؟ ناوه کان ئه مانه ن: مه سیح، پاشا، کوپ. با تو زی بیر بکه ی نه وه له م سی ناوه که خودا ئاماژه یان بو پرگاری ده ری جیهان پی ده کات.

یه که م، ده بینین که خودا به م پرگاری ده ره ده لیت (مه سیح). مه سیح وشه یه کی عیبری به مانای (ئو که سه ی که خودا هه لپژارد) دیت. له گه ل ناوی مه سیح، خودا ئه وهی پاده گه یان بو نه وهی ئادم که هه موو که س ده بییت باوه ری پی بی نیت و پرگاری ده ره که قه بول بکه ن ئه وهی که وا ده هاته جیهان، له بهر ئه وهی ئه و ئه و که سه یه که خودا هه لپژارد وهک پرگاری ده ر و دادوه ری جیهان. به لام له یه که م سی ئایه ت ئه م گورانییه، خودا پیش بینی کرد که زوری نه وه کانی ئادم مه سیح رت ده که نه وه که وا خودا ده ینارده جیهان. با دووباره ئه و ئایه تانه بخوینینه وه: ^۱ بوی نه ته وه کان وروژاون و گه لان پیلان ده گپین له شتی پوچ؟ ^۲ پاشایانی زهوی خویان رېک خستووه، سه رو که کانیان پیکه وه کو بوونه وه دزی په روهردگار و مه سیحه که ی و ده لین: ^۳ (با کو ته کانیان بشکی نین و زنجیره کانیان له خومان فری بدهین). (زه بووره کان ۲: ۱-۳)

بوی خه لگی جیهان مه سیح رته ده که نه وه مه سیح قه بول بکه ن ئه وهی خودا ناردی؟ ئه وان مه سیح رت ده که نه وه له بهر ئه وهی ئه و که سیکی پیروز و له که ی گونا هی پیوه نیه و نووسراوی پیروز پیمان ده لیت که (ههر که سیک خراپه بکات رقی له رووناکیه که یه و نایه ته لای رووناکیه که، نه وهک کرده وه کانی ئاشکرا بییت). (یوحنا ۳: ۲۰) بویه، خودا پیش بینی ده کرد له م ئایه تانه دا که جوله که کان و نه ته وه کانی جیهان پیکه وه ئیش ده که ن و هه ولی ئه وه ده دن که ئه و پیاوه پیروزه له ناو بهرن که خودا هه لپژارد وهک پرگاری ده ر و دادوه ری جیهان. به لام خودا هه موو شتی که ده زانی که پیاوانی خراپ هه ولی کردنی ده دن. خودا پلانی دانا که پلانه خراپه کانی مرؤف به کار بی نیت بو جی به جی کردنی پلانه پاستودروسته که ی خوی بو پرگار کردنی گونا هباران. بویه ده خوینینه وه: (ټه وهی له ئاسمان دانیشتووه پېده که نیت، په روهردگار گالته یان پېده کات). (زه بووره کان ۲: ۴) بویه، یه که م ناو که خودا له م به شه دا دای به پرگاری ده ره که مه سیح بوو. په نکه سه رنجت پاکیشی که بزانی که وشه ی عیبری مه سیح هه مان وشه یه له گه ل وشه ی یونانی کرایست. هه ردوو وشه مانای (ئو که سه ی خودا هه لپژارد).

دووه م ناو (پاشا) یه. مه سیح هه روه ها پاشایه. له رېگای ئه و ناوه وه، خودا ده یه وی هه موو که س بزانی که مه سیح، له کو تاید، ده بیته دادوه ر و فهرمان په وای جیهان سه ره پای ئه وهی زوری خه لک رته ده که نه وه. له رۆزی مه زنی دادوه ری، هه موو که س کرپوشی بو ده بن له بهر ئه وهی ئه و ئه و که سه یه که خودا هه لپژارد بو ئه وهی بیته پاشای پاشایان، و په روهردگاری په روهردگاران. له ده رنه نجامدا، مه سیح یان ده بیته پرگاری ده رت یانیش ده بیته دادوه رت — له بهر ئه وهی، به دلت بییت یان نا، ئه و ئه و پاشایه یه که خودا هه لپژارد بو ئه وهی فهرمان په وایی بکات تا هه تا !

سییه م، له م به شه دا خویندمان له ناویکی تر که خدا دای به مه سیح. نه وه ناویکه ده بیټ زور به وریایی سهرنجی بده یښ. نه و ناو ه ش (کور) ه. پیش نه وه ی پوونی بکه ی نه وه نه مه مانای چیه، په ننگه پیویست بیټ نه وه مان له یاد بیټ که هه رچی داود نووسی له زه بوورده کان، به و داناییه نووسی که خدا پیی به خشی. هه روه ها، ده بیټ نه وه مان له یاد بیټ که له نووسینه کانی پیغه مبه ران هه ندی جار شتی وا هه یه که تیگه یشتنیان زه حمه ته، به لام نه وه واناکات نه و شتانه راست نه بن! خودا ناگادارمان ده کاته وه له ووشه ی و ده فهرمو ی: نووسراوه پیروزه کان نه وه ی هه ندیک شتی تیدایه گرانه بو تیگه یشتن، نه زان و نه چه سپاوه کان وه ک نووسراوه کانی دیکه ده شیوینن، بو له ناوچوونی خو یان. (۲ په ترؤس ۳: ۱۶) نه زانی شتیکی زور خراپه، به تایبه تی کاتی سه باره ت به مه سیحه، نه وه ی خودا هه لییزارد بو نه وه ی نه وه کانی نادمه رزگار بکات له فو تانی تاهه تاییی! با نه و بیرمه مان له یاد بیټ کاتی بیر له سییه م ناو ده که ی نه وه که وا خودا خو ی نه و ناو ه ی به خشی به مه سیح.

نیستاش ده که ریینه وه بو زه بووری دووم. له نایه تی حفته م ده خوینینه وه که مه سیح ده فهرمو ی، (من فهرمانی په روه ردگار تان پی راده گه ینم: پیی وتم: (تو کوری منی، من نه مړو بوومه باوکت.) (زه بوورده کان ۲: ۸) گویت لییه په روه ردگار چی به مه سیح فهرمو و؟ فهرمو ی، (تو کوری منیت، من نه مړو بوومه باوکت.) ده زانی بوچی خودا ناوی له مه سیح نا کوری خو ی؟ ده زانی نه م ناو ه مانای چیه؟ هیوادارین هه مو تان بزنان که نه و ناو ه به مانای چی نایه. به و مانایه نایات که خودا ژنیکی بو خو ی گرت بو نه وه ی مندالی لیی هه بی! هه رگیز! بیری وا کفر به رامبه ر خودا! خودا روچه و به و شیوه یه ی مرؤف کوری نابیت.

نه ی باشه بوچی خودا به مه سیحی فهرمو، (تو کوری منیت!)؟ ده کړی سوپاسی خودا بکه یښ له به ر نه وه ی په روه ردگار خودا خو ی پیمان ده فهرمو ی بوچی. پیمان خو شه سی هو تان بده نیی له نووسراوه کانی پیغه مبه ران بوچی خودا ناوی له مه سیح نا کوری خو ی.

یه که م، ده بیټ بزانی که خودا ناوی له مه سیح نا کوری خو ی له به ر نه وه ی مه سیح له ناسمانه وه هات. هه مو نه وانه ی باوهریان به نووسراوه کانی پیغه مبه ران هه یه ده زانن که مه سیح له مرؤف نه هاتووه، به لگو له ناماده یی خودا. وه ک ده زانن، مه سیح باوکی زه مینی نه بوو. سه باره ت به بوونی له سه ر زه ویش، له نه وه ی داود هات، له به ر نه وه ی مه سیح له نافرته تیکی پاکیزه له دایک بوو که وا خزمی داودی پاشا بوو. به لام له لایه ن باوکه وه، مه سیح به تاکی له لایه ن روچی خودا وه هاتووه. له به ر نه وه خودا ده فهرمو ی، (تو کوری منیت، من نه مړو بوومه باوکت!)

دووم، خودا ناوی له مه سیح نا کوری خو ی له به ر نه وه ی نووسراوه پیروزه کان ده فهرمو ی که خودا و مه سیح هه مان خسه له تی پیروزیان هه یه. کوری باوکی خو یه تی. نه و رزگاری دهره به لاین پی دراوکه ده بوایه پاک و بی گهرد بیټ هه روه ک خودا پاک و بی گهرد. ناتوانین زور باسی نه مه بکه یښ نیستا، به لام کاتی دینه لای نیجیل، ده بینین که مه سیح وه ک نه وه کانی نادمه نه بوو که وا له که ی گونا هیان پیوه بوو! هه ر وه ک بینیمان، ته نانه ت مه زنترین پیغه مبه رانیش گونا هیان نه نجام داوه. به لام مه سیح هه رگیز گونا هی نه نجام نه داوه. هه میشه ئیراده ی خودای جی به جی کردووه. ده بوایه مه سیح گونا هبار نه بوایه چونکه نه و هاته جیهان بو نه وه ی گونا هباران رزگار بکات له گونا هه کانیان! نایا نه و که سانه ی خو یان زور قهردارن ده توانن قهردی خه لکی تر بده نه وه؟ نه خیر ناتوانن! مه سیح هیچ قهردی گونا هی نه بوو. نووسراوی پیروز پیی ده لیت: پیروز و بی گله یی و بی گلاوی، له گونا هباران جیاکرایه وه و له ناسمان به رزتر کرا. (عبرانیه کان ۷: ۲۶) به لی، رزگاری دهره که پیروز بوو، هه روه ک نه و خودایه ی ناردی پیروز بوو! بو یه خودا به شانازی هه ناوی لی نای کوری خو ی.

سییه م، پیویسته بزانتی که خودا ناوی له مه سیح نا کوری خو ی بو نه وه ی جیای بکاته وه له هه مو پیغه مبه ره کانی تر. تانیستا بینیمان که ئیبراهیم ناوی لی نرا (دوستی خودا). و پیغه مبه ر موسا ناوی لی نرا (بیاوی خودا). دهرباره ی داودیش، خودا فهرمو ی، (داودی کوری یه سام دوزیه وه، بیاویکه به دلی من) به لام خودا سه باره ت به کام پیغه مبه ر فهرمو یه تی، (تو کوری منیت، من نه مړو

بوومه باوکت؟ ئه وه ده کړی تنها به مه سیح بوتړی، له بهر ئه وه ی مه سیح تاکه که س بوو که له ئاسمانه وه هات، و له کچیک له دایک بوو و لکه ی گونا هی پیوه نه بوو.

مه سیح دهناسی، ئه و پاشایه ی خودا پیی ده لی کور ی خوم؟ خودا ده یه وی هه موو که س بیناسی و گوئی لی بگرن و باوه ری پی بهینن و قه بولی بکن. له بهر ئه وه بوو پیغه مبه ر داود ئه م به شه ی کز تایی پی هینا.

خوداش به ره که تدارت بکات کاتی به جدی بیر له وه ده که نه وه که پیغه مبه ر داود نووسی له زه بووره کان که ده لیت: (ژیر بن، ئاگادار بن... به ترسه وه پهروه ردگار بپه رستن، به له رزه وه دلخوش بن. کوره که ماچ بکن، نه وه ک تووره بییت و له رېگای خوتان بفه وتین، چونکه تووره یی ئه و زوو دیته جوش خوزگه ده خوازی به هه موو ئه وانیه ی په نا ده به نه بهر ئه و.) (زه بووره کان ۲: ۱۰-۱۲)

گرن گترین پرسپاره کان بو ئه م وانیه:

۱. ناوی ئه م سپاره یه ده زانی؟
۲. ئه و رېگای به ره که ت کردنه چیه؟
۳. تیده گه ی له وه ی پهروه ردگار خودا رایگه یاند له به شی دووه می زه بووره کان؟ له و سی ناوه چیه؟
۴. بوچی خه لکی جیهان مه سیح ره تی ده که نه وه مه سیح قه بول بکن ئه وه ی خودا ناردی؟
۵. پهروه ردگار چی به مه سیح فهرموو؟
۶. ده زانی ئه م ناوه مانای چیه؟
۷. بوچی خودا به مه سیحی فهرموو، (تو کور ی منیت!)؟
۸. ئایا ئه و که سانه ی خویان زور قهر دارن ده توانن قهر دی خه لکی تر بده نه وه؟
۹. به لام خودا سه باره ت به کام پیغه مبه ر فهرموویه تی، (تو کور ی منیت، من ئه مرؤ بوومه باوکت)؟